

man ikke betydeligt svækkede Statsklassens Indtægter ad indirekte Bei gennem disse Beskatningslove. Det ærede Medlem, som udtalte sig først idag for nærmere at begrunde sin Afstemning mod Forslaget i dets Helhed, fremhævede, at en Stat for at være retfærdig maatte paalægges i Forhold til Skatteevnen. At dette nu skulde være det eneste Hensyn, der er at tage, er Noget, som jo i Virkeligheden ikke har viist sig ved Behandlingen her, idet man jo her har taget et væsentligt Hensyn ogsaa til bestaaende Interesser. Og saa paa det Punkt maa jeg fuldt ud erkjende Rigtigheden af, hvad den ærede Ordfører bemærkede, at Udvalget og med Udvalget Thingets Flertal ifølge blot har støttet min Betragtning i saa Henseende, men endog er gaaet ikke ubetydeligt videre i Retning af Beskyttelse af den nuværende danske Industri, end jeg havde foreslaaet, og Udvalget har altsaa ogsaa paa dette Punkt fuldt ud sluttet sig til det, som efter min Betragtning er nødvendigt. Selv om det nu imidlertid skulde være det eneste Hensyn, der var at tage ved Paalæget af Stat, at Skatten kom til saa nøie som muligt at staa i Forhold til Skatteevnen, Noget, som vistnok de Fleste ere tilbøjelige til al Almindelighed at give det ærede Medlem fuldstændig Ret i, bliver dog Spørgsmaalet det, om man i Virkeligheden har lettere ved at udfinde Skatteevnen ad direkte Bei og beskatte derefter end at opsjøge Skatteevnen indirekte ved Afgift paa Forbrugsgjenstande. Jeg tror nu, at man lettere, sikrere og retfærdigere rammer Skatteevnen ad indirekte Bei end ad den direkte. Det ærede Medlem udtalte sig som en Modstander af Toldbeskatning overhovedet som efter hans Mening ikke ret passende for Udviklingen i et frit Samfund. Det er allerede anført af den ærede Ordfører, at dette egentlig ikke stemmer med Udviklingen i den senere Tid i de europæiske Samfund, som vi dog i Almindelighed betragte som temmelig frie; særlig turde vel nævnes Norge, hvor jo den indirekte Beskatning indtil den allerseneste Tid har været omtrent den eneste, har været ialtfald i høi Grad en Hovedindtægt for Staten; men man kan jo gaa videre, man kan gaa over til den anden Side af Atlanterhavet og se, hvad man har gjort i Nordamerika. Har man ikke netop der gennem indirekte Stat søgt tilveiebragt og i Virkeligheden tilveiebragt rigelige Midler til at dække den lange Borgerkrigs Udgifter istedetfor i dette frieste Samfund at søge Statsindtægter gennem direkte Beskatning? Jeg beklager, at de to ærede Medlemmer, der først havde Ordet, saa bestemt udtalte sig mod Revisionsfor-

slaget i dets Helhed, idet det jo ikke lover godt med Hensyn til den endelige Gjennemførelse af Revisionen. Den ærede 1ste Landsthingsmand for 7de Kredts (Hauerslev) er ikke saa bestemt Modstander af Toldafgifter som det ærede Medlem, der først havde Ordet, men han fremhævede dog, at det førte til store Uretfærdigheder og Urimeligheder, naar man opkrævede Tolden efter Varernes Vægt og ikke efter deres Værdi. Jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at man for mange Varers Vedkommende vilde kunne opnå et ganske anderledes klæffeligt Udbytte ved Besatningen, dersom man kunde komme til en Værditold. Jeg vil nævne saadanne Varer som Tobak, hvis Værdi jo varierer fra saa Dre pr. Pfd. til adskillige Kroner; men Ulykken er jo, at man ikke er istand til at skaffe nogen saa sikker Værdiansættelse af en indført Vare og skaffe den i hvert Tilfælde saa hurtigt, som Toldbehandlingen kræver det, saa at man kan gennemføre Værditoldansættelsen paa en saadan Maade, at den ikke bliver til en endnu større Uretfærdighed end Toldbesatningen efter Vægt. Efter Vægt veed man ialtfald, hvad man har at betale; man kommer ikke i noget Tilfælde til at betale urimeligt i Forhold til den slette Vares Værdi; man veed dog med Sikkerhed, hvad man har at betale, hvorimod ved en Værditold vil Importøren i mange Tilfælde ikke kunne vide iforveien, hvilken Told han kommer til at yde af Varen, og altsaa vil han heller ikke kunne disponere med Sikkerhed af Hensyn til den ubestemte Told, der vil blive paalagt Varen. — Det ærede 7de Medlem for 1ste Kredts (Broberg) fortsatte idag indirekte Forhandlingen igaar om et af ham stillet privat Forslag, idet han udtalte en Beflagelse over den Holdning, jeg havde indtaget ligeoverfor dette Forslag. Jeg ser nu ikke rettere, end at en Klage over, at man ikke har været istand til nøiagtigere at belyse det af det ærede Medlem stillede Forslag, er ikke berettiget. Dersom det ærede Medlem vilde have havt dette Spørgsmaal saa fuldstændig behandlet, som det overhovedet var muligt, saa maatte det være fremkommet paa et langt tidligere Trin end lige før Afslutningen af 2den Behandling af Toldloven. Det, hvormed det gjaldt, var jo at skaffe tilstrækkelig nøiagtig Kundskab om en Tilvirkning, der ikke finder Sted heri Landet, og som i Udlandet, hvor den finder Sted, saa vidt muligt har været holdt hemmelig. Saa at ville bebreide Regjeringen, at den, selv om den havde villet anstrenge sig derfor, ikke har stoffet fuld Oplysning om en saadan Produktion paa nogle Dage eller høit regnet et Par Uger, forekommer mig i